

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 172.

55de Møde.

Tirsdagen den 30te April.

(Forts.)

Ordføreren (Blechingberg) (fortsat): I disse Politiefager, som efter den ældre Lovgivning indankedes for Overretterne, var ingen Afvigelse fra Lovgivningens almindelige Anskuelse om, at en vis Værdi skulde være Betingelse for Appel; der var summa appellabilis vedligeholdt, ligesaa vel som i alle andre Sager, der indankedes for Landsøverretterne, og det er ikke mig bekendt, at der har vist sig nogen Ulempe deraf, at summa appellabilis var gjældende i disse Classer af Politiefager. Nu gaaer det Lovforslag, som foreligger det ærede Thing i nærværende Sag, ud paa at indføre en Forandring i denne Henseende, at danne et Slags privilegerede Sager for Landsøverretterne med Hensyn til Spørgsmaalet om summa appellabilis, saaledes, at Politiefager fra Landet, eller, hvis man udvider det til den anden Klasse, ogsaa Politiefager fra Kjøbstæderne, skulle uden Hensyn til Sagens Gjensstand kunne indankes for Landsøverretterne. Man har i Betænkningen gjort opmærksom paa, hvorledes Lovgivningen er at forstaae i Henseende til summa appellabilis, at nemlig, hvor en Sag har en umiddelbar Interesse, der ikke lader sig anslaae i Penge, eller ialtsald, hvor Sagen, om dens umiddelbare Gjensstand endogsaa kun er en mindre Pengesum, dog i og for sig har en større Interesse, der kan meget vel Appel finde Sted. Man har nævnt som Exempel Mortification i en Gressag, og det er fra en paalidelig Kilde meddeelt mig, at der ved den herværende Landsøverret er affagt en Dom for ikke lang Tid siden, hvori det blev antaget, at en Injuriefag, hvori der var idømt 5 Rbd. Mulet og Mortification, kunde indankes for vedkommende Overret. Det er Noget, som ideligt og ideligt

møder, at Mullet for ulovlig Næringsbrug kan være nok saa lille, og ikke bestomindre kan Appel dog finde Sted. Det møder f. Ex. ved Høiesteret ideligt, at, uagtet der er idømt f. Ex. 5 Rbd. Mulet for ulovlig Næring, antages Sagen dog til Baaekjendelse ved Høiesteret paa Grund af den høiere Interesse, den har, idet det gjælder om at løse Spørgsmaalet om Næringsberettigelsen. Ligeledes maa Appel uden Hensyn til summa appellabilis kunne finde Sted, hvor en Sag omhandler et Faktum, der i Gjentagelsestilfælde kan medføre et betydeligere Ansvar. Jeg vil nævne som Ex. Dvalfsalversager; de antages ideligt til Baaekjendelse i Høiesteret, uagtet der kun er idømt 20 Dalers Mulet, fordi der i Gjentagelsestilfælde indtræder corporlig Straf. Ligeledes maa jeg antage dette i Fæstesager efter Fr. af 9 Marts 1838, at nemlig, naar der var idømt Mulet i Tilfælde, som ved tredje Gangs Overtrædelse vilde medføre Fæstets Forbrydelse, vilde en saadan Sag være appellabel paa Grund af Mulekens Bigtighed i Forhold til Spørgsmaalet om Fæstets Forbrydelse. Paa denne Maade maa man altsaa opfatte Lovgivningen om summa appellabilis, naar man ikke vil misforstaae den. Men, naar man forstaaer Lovgivningen paa den Maade, saa troer jeg virkelig, at der ligger en sund Tanke til Grund for Anordningerne om Landsøverretterne, idet de ville, at Sagen skal have en vis Interesse, for at man skal kunne bringe den ind for en Overdomstol, der har at afgjøre saa mange andre vigtigere og betydeligere Sager. Paa den ene Side skjønner jeg ikke, at Staten, uden at komme i Modsigelse, kan gaae ud fra den Anskuelse, at dens Dommere i 1ste Instants ikke fortjene Tillid, endog i slige ubetydelige Sager, og paa den anden Side antager jeg, at det ligger i Forholdenes Natur, at Staten bør veie Interesserne imod hinanden og ikke lade det være sig ligegyldigt, hvor store Omkost-